

Posolstvo Svätého Otca Františka k Svetovému dňu misií 2017

Misie v srdci kresťanskej viery

Drahí bratia a sestry,

aj tohto roku nás Svetový deň misií zhromažďuje okolo osoby Ježiša, ktorý je „prvým, najväčším hlásateľom evanjelia“ (Pavol VI., apošt. exhortácia *Evangelii nuntiandi*, 7) a ktorý nás neustále vysiela hlásať evanjelium lásky Boha Otca v sile Ducha Svätého. Tento deň nás pozýva, aby sme sa znovu zamysleli nad skutočnosťou, že *misie sú v srdci kresťanskej viery*. Cirkev je vskutku zo svojej povahy misionárska; ak by takou nebola, potom by to nebola viac Kristova Cirkev, ale len jedno združenie medzi mnohými, ktoré by čoskoro splnilo svoj účel a zaniklo. Preto by sme si mali položiť pár otázok, ktoré sa týkajú samotnej našej identity ako kresťanov a našej zodpovednosti ako veriacich vo svete, pre mnohé klamy zmietanom v chaose, zranenom veľkou frustráciou a trýznenom mnohými bratovražednými vojnami, ktoré nespravodlivo postihujú najmä nevinných. Čo je *základom* misií? Čo je *srdcom* misií? Ktoré sú pre misie *životne nevyhnutné postoje*?

Misie a premieňajúca sila evanjelia Krista – Cesty, Pravdy a Života

1. Misie Cirkvi sa obracajú na všetkých ľudí dobrej vôle a sú založené na premieňajúcej sile evanjelia. Evanjelium je dobrou novinou, ktorá nesie so sebou nákazlivú radosť, pretože obsahuje a ponúka nový život: život vzkrieseného Krista, ktorý sa s nami delí o svojho oživujúceho Ducha (porov. *Jn 14, 6*), a tak sa pre nás stáva Cestou, Pravdou a Životom. On je *Cesta*, ktorá nás vyzýva, aby sme ho nasledovali s dôverou a odvahou. Keď budeme nasledovať Ježiša ako *Cestu*, zakúsime *Pravdu* a prijmemme *Život*, ktorý je plným spoločenstvom s Bohom Otcom v sile Ducha Svätého. Takýto život nás oslobodzuje od akejkoľvek formy egoizmu a je zdrojom tvorivosti v láske.

2. Boh Otec chce takúto existenciálnu premenu svojich synov a dcér. Táto premena sa prejavuje modlitbou v Duchu a pravde (porov. *Jn 4, 23 – 24*), životom oduševňovaným Duchom Svätým v nasledovaní Syna Ježiša na slávu Boha Otca. „Božou slávou je živý

človek“ (Irenej, *Adversus haereses* IV, 20, 7). Takto sa hlásanie evanjelia stáva živým a účinným slovom, ktoré uskutočňuje to, čo hlása (porov. *Iz* 55, 10 – 11), teda Ježiša Krista, ktorý sa neprestajne, v každej ľudskej situácii stáva telom (porov. *Jn* 1, 14).

Misie a Kristov *kairos*

3. Misie Cirkvi teda nie sú šírením akejsi náboženskej ideológie ani neponúkajú nejakú vznešenú etiku. Mnohé hnutia vo svete vedia vzbudzovať veľké ideály alebo viesť k úctyhodným spôsobom života. Prostredníctvom misií Cirkvi však naďalej hlása evanjelium a koná sám Ježiš Kristus, preto sú misie *kairosom*, tým najvhodnejším okamihom pre spásu v dejinách. Hlásaním evanjelia sa Ježiš zakaždým znovu stáva našim súčasníkom, aby ten, kto ho prijme s vierou a láskou, zakúsil premieňajúcu silu Ducha vzkrieseného Ježiša, ktorý robí človeka a stvorenie plodným rovnako ako dážd' zavlažujúci zem. „Jeho vzkriesenie nie je vec minulosti; obsahuje životnú silu, ktorá prenikla svet. Kde už všetko vyzerá mŕtve, z každej strany sa začnú objavovať výhonky vzkriesenia. Je to sila, ktorej niet páru“ (apošt. exhortácia *Evangelii gaudium*, 276).

4. Mali by sme stále pamätať, že „na začiatku toho, že je niekto kresťanom, nestojí etické rozhodnutie alebo veľkolepá myšlienka, ale skôr stretnutie sa s udalosťou; s Osobou, ktorá ponúka životu celkom nový horizont a tým aj zásadné smerovanie“ (Benedikt XVI., encyklika *Deus caritas est*, 1). Evanjelium je Osobou, ktorá sa neustále ponúka a pozýva každého, kto ju s pokornou a činnou vierou prijme, aby sa svojím životom skutočne podieľal na jej veľkonočnom tajomstve smrti a zmŕtvychvstania. Tak sa prostredníctvom *krstu* evanjelium stáva prameňom nového života, oslobodeného spod nadvlády hriechu, ožiareného a premeneného Duchom Svätým; prostredníctvom *birmovania* sa stáva posilňujúcim pomazaním, ktoré vďaka tomu istému Duchu naznačuje nové cesty a stratégie svedectva a blízkosti; a prostredníctvom *Eucharistie* sa stáva pokrmom nového človeka a „liekom nesmrteľnosti“ (Ignác Antiochijský, *Epistula ad Ephesios*, 20, 2).

5. Svet nevyhnutne potrebuje evanjelium Ježiša Krista. On prostredníctvom svojej Cirkvi naďalej plní poslanie *milosrdného Samaritána*, ktorý lieči krvácajúce rany ľudstva. Koná tiež ako *Dobrý pastier*, ktorý hľadá tých, čo sa na krivoľakých cestách bez cieľa stratili. A vďaka Bohu nechýbajú cenné skúsenosti, ktoré svedčia o premieňajúcej sile evanjelia. Myslím na

študentku z kmeňa Dinka, ktorá riskovala svoj život, aby zachránila študenta z kmeňa Nuer, ktorého chceli zabiť. Mám na mysli tiež eucharistické slávenie v Kitgune v Severnej Ugande – ktorá bola v dôsledku zúrenia skupiny povstalcov poznačená krviprelieváním – počas ktorého misionár vyzval veriacich, aby opakovali Ježišove slová na kríži: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“, ako výraz zúfaleho volania bratov a sestier ukrižovaného Ježiša. Toto slávenie bolo pre ľud zdrojom veľkej útechy a odvahy. A môžeme si spomenúť na mnohé iné nespočetné svedectvá, ako evanjelium pomáha prekonávať uzavretosť, konflikty, rasizmus a tribalizmus podporujúc všade a medzi všetkými zmierenie, bratstvo a spoluúčasť.

Misie inšpirujú k spiritualite neustáleho exodu, putovania a exilu

6. Misie Cirkvi sú oživované spiritualitou *neustáleho exodu*. Ide o to, „vyjsť z vlastnej pohodlnosti a mať odvahu ísť na všetky periférie, ktoré potrebujú svetlo evanjelia“ (apošt. exhortácia *Evangelií gaudium*, 20). Misie Cirkvi si vyžadujú pripravenosť na *neustále putovanie* cez rôzne púšte života, cez skúsenosti hladu a smädu po pravde a spravodlivosti. Misie Cirkvi povzbudzujú k postojú *trvalého exilu*, aby človek túžiaci po nekonečne zažil pocit „vyhnanca“ na ceste do definitívnej vlasti, medzi „už“ a „ešte nie“ nebeského kráľovstva.

7. Misie hovoria Cirkvi, že nie je sama sebe cieľom, ale len pokorným nástrojom a sprostredkovateľkou Božieho kráľovstva. Cirkev zameraná sama na seba, ktorá sa teší z pozemských úspechov, nie je Kristovou Cirkvou, jeho ukrižovaným a osláveným telom. Preto by nám mala byť milšia „Cirkev doráňaná a zašpinená tým, že vychádza do ulíc,“ než Cirkev „chorá z uzavretia a pohodlnosti, z upätosti na vlastné istoty“ (*tamže*, 49).

Mladí – nádej misií

8. Mladí ľudia sú pre misie nádejou. Ježišova osoba a dobrá zvesť, ktorú hlása, sú aj dnes pre mnohých mladých prítlačivé. Hľadajú totiž cesty, na ktorých by mohli prejavíť svoju odvahu a zápal srdca v službe ľudstvu. Je veľa „mladých, ktorí ponúkajú svoju solidárnu pomoc pri riešení problémov vo svete a ktorí sa angažujú rozličnými spôsobmi aktivizmu i dobrovoľníctva... Je krásne vidieť, že mladí sú ‚pouličnými kazateľmi viery‘, šťastnými, že môžu zaniest’ Krista do každej ulice, na každé námestie, na každý kraj sveta!“ (*tamže*, 106).

Nasledujúce riadne plenárne zhromaždenie Biskupskej synody, ktoré sa bude konať v roku 2018 na tému „*Mladí ľudia, viera a rozlišovanie povolání*“, bude vítanou príležitosťou na to, aby sme nadchli mladých pre spoločnú zodpovednosť za misie, ktoré potrebujú ich bohatú predstavivosť a kreativitu.

Služba Pápežských misijných diel

9. Pápežské misijné diela sú cenným nástrojom na to, aby sa v každom kresťanskom spoločenstve prebudila túžba prekročiť vlastné hranice a vlastné istoty a vyplávať na širé more hlásania evanjelia všetkým. Prostredníctvom hlbokej, denne živej misionárskej spirituality a neustálej snahy o misijnú formáciu a animáciu sa deti, mládež, dospelí, rodiny, kňazi, rehoľné osoby i biskupi usilujú o väčšie misionárske srdce každého z nich. Svetový deň misií, organizovaný Pápežskými misijnými dielami je vhodnou príležitosťou na to, aby misionárske srdce každého kresťanského spoločenstva odpovedalo na veľké a naliehavé potreby evanjelizácie modlitbou, svedectvom života a spoluúčasťou na dobrách.

Misie s Máriou, Matkou evanjelizácie

10. Drahí bratia a sestry, inšpirujme sa pri misiách Máriou, Matkou evanjelizácie. Ona, vedená Duchom, prijala v hĺbke svojej pokornej viery Slovo života. Nech nám Panna Mária pomôže povedať „áno“ na naliehavú požiadavku, aby Ježišova dobrá zvesť zaznievala aj v našej dobe. Nech nám od Zmŕtvychvstalého vyprosí nové nadšenie, aby sme všetkým prinášali evanjelium života, ktorý víťazí nad smrťou. Na jej orodovanie nech nás naplní svätá odvaha, s ktorou budeme hľadať nové cesty, aby mohli všetci dosiahnuť dar spásy.

Vo Vatikáne 4. júna 2017, na sviatok Zoslania Ducha Svätého

FRANTIŠEK